

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/173/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2221010277
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2221010277.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. X. XXXXXX XXXX v C., trvalé bydlisko D. E., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Želiezovce, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaniach prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 24. mája 2023, č. k. 4T/38/2021-140, na verejnom zasadnutí konanom 12. marca 2024 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušuje.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B. nar. X. XXXXXX XXXX v C., trvalé bydlisko D. E., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Želiezovce,

sa uznáva za vinného, že

v bode I.

dňa 25.05.2020 v čase okolo 13.00 hod. v meste Dunajská Streda, na Galantskej ceste, okres Dunajská Streda, pri zadnom vchode predajne zvanej KIK z neuzamknutého nákladného vozidla zn. Iveco s evidenčnými číslami D. D. odcudzil voľne položenú príručnú pánsku tašku s obsahom občiansky preukaz č. F., vodičský preukaz č. E., osvedčenie o zdravotnej spôsobilosti, osvedčenie o psychickej spôsobilosti, kartu vodiča, preukaz poistenca zdravotnej poisťovne Dôvera a finančnú hotovosť vo výške 30,- Eur, čím poškodenému G. H., nar. XX.XX.XXXX, spôsobil škodu vo výške 48,- Eur, a tohto skutku sa dopustil, hoci bol za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. v úplnom znení postihnutý rozkazom o uložení sankcie za priestupok vydaného Okresným úradom Dunajská Streda pod číslom OU-DS-OWS-2019/012992-2 zo dňa 13.05.2019, ktorý rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 14.06.2019 a bol doručený obvinenému dňa 30.05.2019, a trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda č. 0T/21/2020 zo dňa 21.02.2020, ktorý toho dňa nadobudol právoplatnosť, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.1 písm. a), ods.2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

v bode II.

dňa 06.08.2020 v čase od 14:30 hod. do 15:00 hod. v obci Ohrady, okres Dunajská Streda na ulici I. pred rodinným domom pod súpisným číslom XXX/XX, bez použitia násillia odcudzil z odkladacieho priestoru tam zaparkovaného a neuzamknutého nákladného vozidla zn. Fiat Ducato bielej farby, evidenčné číslo D. XXX A., pracovné náradia 1 ks búracie kladivo zn. Makita HK 1820, 1 ks príklepovú vŕtačku zn. Makita HR 263, 1 ks akumulátorový skrutkovač zn. Hard HT 1440 AP, 1 ks sadu pracovných kľúčov s kufrom zn. Forsch, 1 ks zväračku zn. Solution BM1600PFC a 1 ks lisovačku s kufrikom zn.

Eurotis, čím poškodenej spoločnosti BKB Centrum, s.r.o, so sídlom Ohrady, Farská ulica 254/19, okres Dunajská Streda, IČO:34109480 spôsobil škodu vo výške 1.080,- eur podľa odborného vyjadrenia, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu v Dunajskej Strede, vedený pod číslom OT/21/2020 zo dňa 21.02.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.02.2020,

t e d a

v bode I.

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

v bode II.

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu a čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

v bodoch I. a II.

- pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaný zaväzuje nahradiť poškodenému G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko C., J. K. XXX/X, škodu vo výške 48 eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 24. mája 2023, č. k. 4T/38/2021-140 (ďalej aj napadnutý rozsudok), uznal obžalovaného A. B. (ďalej aj „obžalovaný“) za vinného v bode I. z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) a v bode II. z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

I. dňa 25.05.2020 v čase okolo 13.00 hod. v meste Dunajská Streda, na Galantskej ceste, okres Dunajská Streda, pri zadnom vchode predajne zvanéj KIK z neuzamknutého nákladného vozidla zn. Iveco s evidenčnými číslami D. D. odcudzil voľne položenú príručnú pánsku tašku s obsahom občiansky preukaz č. F., vodičský preukaz č. E., osvedčenie o zdravotnej spôsobilosti, osvedčenie o psychickej spôsobilosti, kartu vodiča, preukaz poistenca zdravotnej poisťovne Dôvera a finančnú hotovosť vo výške 30,- Eur, čím poškodenému G. H., nar. XX.XX.XXXX, spôsobil škodu vo výške 48,- Eur, a tohto skutku sa dopustil, hoci bol za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. v úplnom znení postihnutý rozkazom o uložení sankcie za priestupok vydaného Okresným úradom Dunajská Streda pod číslom OU-DS-OVS-2019/012992-2 zo dňa 13.05.2019, ktorý rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 14.06.2019 a bol doručený obvinenému dňa 30.05.2019, a trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda č. OT/21/2020 zo dňa 21.02.2020, ktorý toho dňa nadobudol právoplatnosť, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.1 písm. a), ods.2 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

II. dňa 06.08.2020 v čase od 14:30 hod. do 15:00 hod. v obci Ohrady, okres Dunajská Streda na ulici I. pred rodinným domom pod súpisným číslom XXX/XX, bez použitia násillia odcudzil z odkladacieho priestoru tam zaparkovaného a neuzamknutého nákladného vozidla zn. Fiat Ducato bielej farby, evidenčné číslo D. XXX A., pracovné náradia 1 ks búracie kladivo zn. Makita HK 1820, 1 ks príklepovú vŕtačku zn. Makita HR 263, 1 ks akumulátorový skrutkovač zn. Hard HT 1440 AP, 1 ks sadu pracovných kľúčov s kufrom zn. Forsch, 1 ks zväračku zn. Solution BM1600PFC a 1 ks lisovačku s kufříkom zn.

Eurotis, čím poškodenej spoločnosti BKB Centrum, s.r.o, so sídlom Ohrady, Farská ulica 254/19, okres Dunajská Streda, IČO:34109480 spôsobil škodu vo výške 1.080,- eur podľa odborného vyjadrenia, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu v Dunajskej Strede, vedený pod číslom OT/21/2020 zo dňa 21.02.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.02.2020.

2. Okresný súd za to obžalovanému uložil podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil aj ochranný dohľad na 1 (jeden) rok a podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) obžalovanému uložil povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodenému G. H., nar. XX. XXXX XXXX, trvalé bydlisko J. K. XXX/X, C. (ďalej len poškodený) vo výške 48,- €.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd dôvodil tým, že prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda (ďalej len prokurátor) podal na A. B.

- dňa 20. apríla 2021 obžalobu zo 16. apríla 2021 pod sp. zn. 1Pv/398/20/2201 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v bode I. výrokovej časti napadnutého rozsudku a

- dňa 20. júla 2021 obžalobu z 19. júla 2021 pod sp. zn. 1Pv/433/20/2201 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v bode II. výrokovej časti napadnutého rozsudku,

pričom okresný súd obe veci uznesením z 24. novembra 2021 podľa § 21 ods. 3 Tr. por. spojil na spoločné konanie s tým, že trestné konanie bude ďalej vedené pod sp. zn. 4T/38/2021.

4. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom 15. marca 2023 po zákonom poučení v zmysle ust. § 257 ods. 1 Tr. por. urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe zo 16. apríla 2021, sp. zn. 1Pv/398/20/2201, a toto konanie aj oľutoval. Prokurátor navrhol takéto vyhlásenie obžalovaného prijať a keďže obžalovaný na všetky položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Tr. por. odpovedal kladne, tak okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a zároveň vyhlásil, že dokazovanie, v rozsahu akom obžalovaný priznal spáchanie tohto skutku, sa nevykoná.

5. Pokiaľ ide o skutok pôvodne opísaný v obžalobe z 19. júla 2021, sp. zn. 1Pv/433/20/2201, vo vzťahu k nemu obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonných poučeníach uviedol, že jeho spáchanie nepopiera, ale skutok sa nestal tak, ako je to uvedené v obžalobe. Okresný súd následne rozhodol, že ohľadom tohto skutku vykoná riadne dokazovanie, ktoré následne na hlavnom pojednávaní realizoval výsluchom obžalovaného, svedkov L. E. a M. N., prečítaním výpovede svedka neb. E. z prípravného konania a oboznámením ďalších listinných dôkazov.

6. Na základe takto vykonaného dokazovania okresný súd ustálil, že vina obžalovaná aj zo skutku zo 6. augusta 2020 v obci Ohrady preukázaná bola. Okresný súd dôvodil, že sám obžalovaný na hlavnom pojednávaní vo výpovedi uviedol, že v podstate nepopiera spáchanie skutku, ale celý skutok, teda odcudzenie vecí z motorového vozidla značky Fiat Ducato bielej farby sa nestalo celkom tak, ako je to uvedené v obžalobe. Obžalovaný síce tvrdil, že spolu s L. E. a nebohým D. E. išli smerom do Trhovej Hradskej do pizzerie sa najesť, ako to vyplýva z výpovede svedkov L. E. a zomrelého D. E., pričom obžalovaný bol ten, ktorý im navrhol, aby sa zastavili, kde obžalovaný vystúpil z motorového vozidla a po odcudzení vecí z vozidla Fiat Ducato bielej farby sa vrátil k nim s tromi kuframi a potom, ako sa najedli v pizzerii v Trhovej Hradskej, E. nechal jeden kufor, ktorý obsahoval vŕtačku, ktorá následne bola vydaná aj polícii. Podľa okresného súdu obžalovaný nepopieral, že bol prítomný na mieste spáchania skutku, ale tvrdil, že on dával pozor pri aute a veci z vozidla Fiat Ducato boli odcudzené L. E. a D. E.. Prítomnosť obžalovaného na mieste spáchania skutku bola podľa okresného súdu potvrdená aj výpoveďou M. N., pričom tvrdenie obžalovaného, že by bol ostal v aute a neodcudzil predmetné veci, bolo podľa okresného súdu vyvrátené práve výpoveďami L. E. a D. E., pričom hlavne nebohý D. E. je ten, ktorý obžalovaného usvedčuje zo spáchania predmetného skutku.

7. K výroku o treste okresný súd uviedol, že u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal ku spáchaniu skutku z 25. mája 2020 (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a dve priťažujúce okolnosti, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Tr. zák.) a že už bol v minulosti odsúdený za trestný čin (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Ďalej argumentoval, že v osobe obžalovaného ide o recidivistu, ktorý bol v minulosti už 25-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť a aj toho času sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Okresný súd teda trest ukladal podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a ako úhrnný podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., pričom obžalovanému uložil podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. nepodmienečný úhrnný trest

odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, na výkon ktorého ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže bol už viackrát vo výkone trestu odňatia slobody.

8. Okresný súd obžalovanému podľa § 76 ods. 2 Tr. zák. uložil aj ochranný dohľad na 1 rok a podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaného zaviazal k náhrade spôsobenej škody poškodenému vo výške 48,- €, keďže si poškodený ju riadne a včas uplatnil.

9. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku prokurátor podal odvolanie voči rozsudku v neprospech obžalovaného, čo do výroku o treste a obžalovaný i obhajca tiež zahlásili odvolanie.

10. Prokurátor zahlásené odvolanie odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu 20. júla 2023, v ktorom namietal, že rozsudok okresného súdu je nezákonný vo výroku o treste. Podľa názoru prokurátora okresný súd nesprávne aplikoval pri ukladaní trestu ust. § 41 ods. 1 Tr. zák.

o úhrnnom treste, správne mal konanie obžalovaného posúdiť ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák. a ukladať mu jeden trest.

10.1. Podľa prokurátora aktuálne súdené skutky sú čiastkovými útokmi pokračovacieho trestného činu krádeže, keďže je medzi nimi daná objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer obžalovaného spáchať daný trestný čin, pričom medzi týmito čiastkovými útokmi nedošlo k oznámeniu vznesenia obvinenia za skorší čiastkový útok. Vychádzajúc z uvedeného podľa názoru prokurátora okresný súd pri ukladaní trestu nesprávne priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák.

10.2. S poukazom na uvedené prokurátor v konečnom návrhu žiadal, aby Krajský súd v Trnave (ďalej len krajský súd) postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o uložení zákonného trestu pre obžalovaného.

11. Obžalovaný zahlásené odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Mgr. Petra Rochovského (ďalej len obhajca) písomným podaním doručeným okresnému súdu 24. júla 2023.

11.1. Obhajca v odôvodnení odvolania uviedol, že obžalovaný sa ku skutku, ktorý mu je kladený za vinu obžalobou zo 16. apríla 2021, sp. zn. 1Pv/398/20/2201, na hlavnom pojednávaní priznal a svoje konanie oľutoval. Zároveň okresnému súdu navrhol, aby vo veci vzhľadom na doterajšie odsúdenia obžalovaného vo výmere 3 roky a 11 mesiacov podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu a ďalšieho trestu, nakoľko bol toho názoru, že trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a jeho nápravu je dostatočný.

11.2. Ku skutku kladenému obžalovanému za vinu obžalobou Okresnej prokuratúry Dunajská Streda z 19. júla 2021, sp. zn. Pv/433/20/2201, sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní nepriznal, napriek tomu okresný súd vyjadrenie obžalovaného považoval za priznanie a odsúdil ho, hoci vykonaným dokazovaním nebola jeho vina preukázaná žiadnym spôsobom. Obhajca poukázal na ust. § 2 ods. 12 Tr. por., § 2 ods. 19 Tr. por., § 2 ods. 12 Tr. por. a na zásadu in dubio pro reo, ktorá je bezprostredne spätá so zásadou prezumpcie neviny. Práve aplikácia zásady prezumpcie neviny sa prejavuje v tom, že súd má povinnosť dokázať vinu obžalovaného, pričom pokiaľ sú o tejto pochybnosti, musí rozhodnúť v prospech obžalovaného, treba aplikovať predmetnú zásadu. Nie je preto možné odvolávať sa na údajné vyhlásenie obžalovaného z hlavného pojednávania z 15. marca 2023, keďže na hlavnom pojednávaní z 12. apríla 2023 obžalovaný uviedol, že sa 15. marca 2023 zle vyjadril. Navyše z vykonaného dokazovania je zrejmé, že síce pri pripustení pravdivosti niektorých vyjadrení mohol byť na nejakom mieste činu, avšak nemuselo sa jednať o skutok uvedený v obžalobe Okresnej prokuratúry Dunajská Streda z 19. júla 2021, sp. zn. 1Pv/433/20/2201. Koniec koncov na hlavnom pojednávaní 15. marca 2023 obžalovaný uviedol, že išli s autom hnedá Škoda Octavia, čo je dosť ťažko zameniteľné s autom zlaté Renault Clio. Nad rámeč toho M. N. na hlavnom pojednávaní 12. apríla 2023 jasne uviedol, že páchatelia boli štyria, že to bolo na kamere vidno, pretože dedina tam má kameru. Obhajcovi nie je jasné, ako mohol byť prehliadnutý takýto závažný dôkazný prostriedok, akým je výpoveď poškodeného, ktorý navyše uviedol, že krádež mala byť zaznamenaná na obecnej kamere. Na hlavnom pojednávaní sa žiaden takýto dôkaz vo forme prehriatia videozáznamu znázorňujúceho priebeh krádeže nevykonali, hoci má podľa výpovede poškodeného zaznamenávať celý priebeh krádeže, ako aj počet osôb zúčastnených na nej.

11.3. Obhajca ďalej argumentoval, že zo skutkovej vety obžaloby je jasné, že malo byť ukradnutých celkovo 6 kusov náradia hneď v niekoľkých kufroch, medzi inými aj búracie kladivo, príklepová vŕtačka, akumulátorový skrutkovač, sada pracovných kľúčov, zväračka, a jedna lisovačka. Pri týchto náradiach sa jedná o veľké množstvo, a jednak sú to ťažké náradia, preto je logicky nemožné, aby sa tohto skutku dopustila iba jedna osoba, nakoľko ich nevie ani sama všetky odniesť. Účasť obžalovaného na uvedenom skutku vylučujú aj zadovážené znalecké posudky, ktoré jednoznačne preukázali, že ani na odcudzených náradiach, a ani na ich kufríkoch, sa nenachádzali jeho odtlačky prstov. Nie je teda

nijako logicky vysvetliteľné, ako mal ukradnúť 6 kusov ťažkých náradí a pritom nikde nezanechať svoje odtlačky prstov. Rovnako jeho vinu vyvracia aj výpoveď svedka L. E., ktorý na hlavnom pojednávaní taktiež nepotvrdil výpoveď učinenu v prípravnom konaní. Kamerový záznam prehratý na hlavnom pojednávaní 24. mája 2023 zobrazuje iba v krátkosti prechádzajúce osobné motorové vozidlo Renault Clio, to je všetko. Z tohto videozáznamu nie je jasné, koľko osôb sedí v predmetnom motorovom vozidle, kto sú tieto osoby sediace v predmetnom motorovom vozidle, a na základe akých individuálnych a nezameniteľných identifikačných znakov okresný súd ustálil, že medzi osobami sediacimi v predmetnom motorovom vozidle sa nachádzal obžalovaný. Automatizované založenie jeho viny na nesprávnom vyhlásení, ktoré navyše nie je podopreté žiadnym vykonaným dokazovaním, teda ani výsluchom svedka, ani výsluchom poškodeného, ani žiadnym znaleckým dokazovaním, je podľa obhajcu v rozpore s náležitým zistením trestného činu a spravodlivým potrestaním.

11.4. Na základe vyššie uvedených skutočností obhajca v konečnom návrhu žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por. pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci, ako aj podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení, ako aj preto, že sa okresný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a aby po zrušení napadnutého rozsudku krajský súd postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

12. Obžalovaný sa prostredníctvom obhajcu vyjadril aj k odvolacím námietkam prokurátora písomným podaním doručeným okresnému súdu 26. októbra 2023, v ktorom uviedol, že odvolanie prokurátora by bolo dôvodné iba vtedy, ak by krajský súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný je vinný zo spáchania predmetného skutku, čo však obhajoba nepripúšťa. Obhajca je toho názoru, že doterajšie odsúdenia obžalovaného sú na ochranu spoločnosti a jeho nápravu dostatočné. Rovnako žiadal, aby v tomto prípade krajský súd prihliadol aj na skutočnosť, že obžalovaný trpí závažným srdcovo-cievnyim ochorením, ktoré v kombinácii s jeho vysokým vekom nedáva vysoké šance na dlhý život. Z týchto dôvodov žiadal, aby krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

13. Spisový materiál bol krajskému súdu riadne predložený na rozhodnutie
6.
decembra 2023.

14. Za účelom prejednanja podaných odvolaní nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 12. marca 2024. Verejného zasadnutia sa zúčastnila prokurátorka, obžalovaný a obhajca obžalovaného. Účasť obžalovaného bola zabezpečená z ÚVTOS Želiezovce prostredníctvom video-konferenčného zariadenia podľa § 61b Tr. por., pričom obhajoba voči tomuto postupu neuplatnila žiadne výhrady. Keďže žiadne návrhy na doplnenie dokazovania strany nemali, pristúpilo sa ku konečným návrhom, v rámci ktorých prokurátorka odkázala na písomné odôvodnenie odvolania a navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por. Obhajca sa pridržiaval písomne odôvodneného odvolania a konečného návrhu tam uvedeného. Obžalovaný sa v konečnom návrhu pridržiaval toho, čo uviedol jeho obhajca, trval na tom, že skutok pod bodom 2/ nespáchal.

15. Podľa § 321 ods. 1 Tr. por., odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por., ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech

obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

16. Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní na to oprávnenými osobami prokurátorom a obžalovaným - postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov rozsudku, proti ktorým podali tieto oprávneného osoby odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že dôvodné sú obe odvolania. Je treba pripomenúť, že krajský súd na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, prihliada len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

K bodu 2/ výroku o vine napadnutého rozsudku a konaniu, ktoré mu predchádzalo

17. Pokiaľ ide o konanie, preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní ohľadom tohto výroku vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správne záveru o vine obžalovaného. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. správne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali.

18. Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé a spĺňa kritériá predpokladané ust. § 168 ods. 1 Tr. por. Krajský súd voči odôvodneniu napadnutého rozsudku nemá podstatné výhrady, preto naň odkazuje bez potreby na tomto mieste príslušné argumenty opakovať. Tam kde výhrady krajský súd má, to rozvedie ďalej v texte.

19. Súčasne krajský súd na tomto mieste pripomína, že v dvojštánčnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové závery okresného súdu. Tiež platí, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument odvolateľa, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku, ktorý sa preskúma v odvolacom konaní.

K rozsahu dokazovania

20. Pokiaľ ide o rozsah dokazovania, možno pripomenúť, že jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej sa postupuje tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Avšak procesný predpis nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov, teda neupravuje otázku minimálneho množstva a kvality dôkazov potrebných na preukázanie viny obžalovaného. Inak vyjadrené, zákon neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať pri určení rozsahu dokazovania. Je vecou vnútorného presvedčenia súdu, aby v rámci vlastnej úvahy ustálil, kedy je dokazovanie vykonané v rozsahu nevyhnutnom na jeho spravodlivé rozhodnutie. Súd, vykonávajúci dokazovanie vo veci nie je čo do rozsahu dokazovania viazaný návrhmi strán a nie je viazaný ani ich názormi, či predstavami o nevyhnutnosti vykonávať ďalšie dôkazy. Je výlučne na zväžení súdu, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila. V zmysle uvedeného preto súd nie je povinný vyhovieť každému dôkaznému návrhu strany.

21. Obhajoba v odvolaní nenamietala, že by okresný súd nesprávne odmietol postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. vykonať niektorý nimi navrhnutý dôkaz, resp. že by sa s niektorým dôkazom vôbec nezaoberal (tzv. opomenutý dôkaz). Ani v rámci odvolacieho konania obhajoba nepredniesla žiadne také dôkazné návrhy, o ktorých by bolo treba osobitne rozhodovať.

22. Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd po preskúmaní obsahu spisového materiálu konštatuje, že okresný súd po vykonal na hlavnom pojednávaní ohľadom skutku pod bodom 2/ výroku o vine napadnutého rozsudku pomerne rozsiahle dokazovanie, v rámci ktorého vykonal všetky dôkazy navrhnuté stranami, potrebné pre objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie. Jednotlivé dôkazy potom správne okresný súd po obsahovej stránke rozvedol odôvodnení svojho rozsudku.

K spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov všeobecne

23. Gro odvolacích námietok sa týka spôsobu, akým okresný súd vyhodnotil dôkazy, ktoré na hlavnom pojednávaní ohľadom skutku pod bodom 2/ vykonal.

24. Ku kritike obhajoby ohľadne spôsobu hodnotenia dôkazov je potrebné na úvod uviesť, že v trestnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na

starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. V súvislosti s hodnotením dôkazov platí aj druhé pravidlo, podľa ktorého, ak okresný súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, krajský súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že by sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (porovnaj R 53/1992).

25. Krajský súd tiež v súvislosti s hodnotením vykonaných dôkazov opakovane vo svojich rozhodnutiach prízvukuje, že právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, lebo proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 4Tdo/36/2015).

K vyhodnoteniu vykonaných dôkazov konkrétne

26. Podľa názoru krajského súdu okresný súd v procese hodnotenia dôkazov postupoval v súlade s pravidlami rozvedenými vyššie v texte, preto jeho skutkovým záverom nemožno nič vytknúť. Správne okresný súd ku skutku pod bodom 2/ výroku o vine napadnutého rozsudku uviedol, že obžalovaný je z jeho spáchania usvedčený predovšetkým výpoveďami svedkov L. E. a D. E. z prípravného konania. Z ich zhodných výpovedí vyplynulo, že v auguste roku 2020, išli na vozidle značky Renault Cio, zlatej farby, ev. č.

D. O. do pizzerie Trio v Trhovej Hradskej, že vodičom bol L. E., vedľa neho sedel jeho D. E., cestou zobrali obžalovaného, ktorý v obci Ohrady povedal vodičovi L. E., aby zastavil a počkali ho, neďaleko nich asi 40 metrov bola odstavená dodávka, že potom ako sa obžalovaný vrátil do auta mal pri sebe tri kufre, že následne išli do pizzerie najedli sa a vrátili sa do Dunajskej Stredy. Pri vystupovaní z auta im obžalovaný nechal jeden kufr a akumulátorovú vŕtačku za odvoz. Svedok L. E. dobrovoľne vydal polícii vŕtačku s jedným kufrom, pričom poškodený potvrdil, že išlo práve o tie veci, ktoré boli odcudzené veci z jeho dodávky. Výpovede týchto svedkov z prípravného konania potvrdzuje aj kamerový záznam, ktorý bol na hlavnom pojednávaní riadne oboznámený, na ktorom je zachytené osobné motorové vozidlo značky Renault Cio, zlatej farby, ev. č. D. O., v obci Ohrady pred budovou firmy BKB Centrum dňa 6. augusta 2020 v čase o 14.30 do 15.00 hod., v ktorom motorovom vozidle sedeli tri osoby. Nešlo teda o štyri osoby, ani o auto hnedej farby zn. Škoda Octavia, ako tvrdí obhajoba.

27. Do tejto reťaze usvedčujúcich dôkazov zapadá aj výpoveď poškodeného, ktorý popísal kde, kedy a ako mu boli z auta odcudzené veci a tiež o aké veci išlo, že išlo o pracovné náradie, konkrétne 1 ks búracie kladivo zn. Makita HK 1820, 1 ks príklepovú vŕtačku zn. Makita HR 263, 1 ks akumulátorový skrutkovač zn. Hard HT 1440 AP, 1 ks sadu pracovných kľúčov s kufrom zn. Forsch, 1 ks zväračku zn. Solution BM1600PFC a 1 ks lisovačku s kufríkom zn. Eurotis, čím mu mala vzniknúť škoda 1.080,- €, pričom uviedol, že veci boli odcudzené cez bočné dvere jeho dodávky, ktoré síce boli zatvorené, ale neboli uzamknuté na kľúč.

28. Pokiaľ svedok L. E. na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď oproti prípravnému konaniu, tak ani podľa názoru krajského súdu nevedel túto zmenu hodnoverne vysvetliť. Jeho zmenenú výpoveď preto okresný súd správne vyhodnotil ako nepravdivú, produkovanú v snahe pomôcť obžalovanému. Tento svedok na rozdiel od prípravného konania vypovedal na hlavnom pojednávaní nekonzistentne, keď najskôr vypovedal, že nebral obžalovaného do Trhovej Hradskej a obžalovanému zobral bicykel nič iné, následne po prečítaní výpovede z prípravného konania za účelom odstránenia rozporov, svedok už vypovedal tak, že bol v Trhovej Hradskej a jeden človek im doniesol ten kufr, oni nikomu nič nezvali a ohľadne vŕtačky, ktorú odovzdal polícii vypovedal, že mu ju dal bratranec obžalovaného. To je ale v rozpore s jeho vlastnou výpoveďou z prípravného konania, ako aj prečítanou výpoveďou D. E. z prípravného konania a oboznámeným kamerovým záznamom.

29. Pokiaľ obhajoba poukazovala na výpoveď poškodeného, ten síce na hlavnom pojednávaní tvrdil, že obžalovaný nebol sám páchatelom, že boli až štyria s tým, že je to vidieť na obecnej kamere, súčasne ale tento svedok sám uviedol, že on žiaden kamerový záznam nevidel a očitým svedkom činu nebol. Tu krajský súd poukazuje na to, že v tejto časti síce výpoveď poškodeného nekorešponduje s inými dôkazmi, no keďže uvedené mal poškodený podľa vlastných slov len z počutia, tak to na pravdivosť a vierohodnosť ostatnej časti jeho výpovede, kde vypovedal o tom, čo vnímal vlastnými zmyslami, nemá žiaden vplyv. Tobôž to nemôže mať taký vplyv, akého sa v odvolaní domáhal obžalovaný, aby bol táto osoba označená za nedôveryhodného svedka.

30. A nie v neposlednom rade treba uviesť, že aj samotný obžalovaný priznal vo výpovedi, že bol v kritickom čase na danom mieste, bránil sa len tým, že on „len“ dával z auta pozor, že veci z dodávky ukradli spoločne L. E. a D. E. a nie on. Túto jeho obranu vyhodnotil z dôvodov prezentovaných vyššie v texte aj krajský súd ako účelovú, produkovanú v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti. Úvahy obžalovaného o tom, že by toľko náradia naraz sám neodniesol, na vyššie uvedených záveroch nie sú spôsobilé nič zmeniť.

K zmene právnej kvalifikácie skutkov pod bodmi 1/ a 2/ výroku rozsudku

31. K tomu bodu je na úvod potrebné uviesť, že odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného čo do výroku o treste, bolo zahlásené už na hlavnom pojednávaní. Písomne odôvodnené bolo až po márnom uplynutí lehoty na podanie odvolania, čím bol rozsah odvolacieho prieskumu krajského súdu na podklade zahláseného odvolania prokurátora daný výhradne voči výroku o treste. Uvedené krajský súd spomína preto, že odvolacie námietky obsiahnuté v písomne odôvodnenom odvolaní prokurátora nesmerovali len voči výroku o treste, ale aj voči výroku o vine, konkrétne voči právnej kvalifikácii súdených skutkov, resp. skutku pod bodom 2/ výroku o vine, pričom tieto námietky mali svoju relevanciu.

32. Naproti tomu obžalovaný voči právnej kvalifikácii vôbec nebrojil. Keďže ale namietal výrok o vine za skutok pod bodom 2/, krajský súd (aj na podklade úvah prokurátora), primárne však s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Tr. por. (ako chybu odvolaním obžalovaného nevytýkanú, odôvodňujúca podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.), preskúmal, či skutok pod bodom 2/ výroku o vine napadnutého rozsudku skutočne netvorí čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu a dospel k záveru, že okresný súd nesprávne vyhodnotil oba skutky ako samostatné trestné činy, nakoľko skutočne ide o dva čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu, konkrétne pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák.

33. Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák., za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin.

34. Za pokračovací trestný čin je v podmienkach Slovenskej republiky považované konanie páchatela, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin.

35. V tomto prípade oba čiastkové útoky naplňajú skutkovú podstatu toho istého prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. Objektívna súvislosť spočívajúca v blízkej časovej súvislosti je daná tým, že prvého čiastkového útoku sa obžalovaný dopustil 25. mája 2020 a druhého dňa 6. augusta 2020, teda zhruba po 2 a pol mesiaci, pričom do spáchania druhého čiastkového útoku nebolo obžalovanému oznámené vznesenie obvinenia pre prvý čiastkový útok, preto nebolo možné posudzovať skutok pod bodom 2/ ako nový trestný čin tak, ako to urobil okresný súd. Objektívna súvislosť bola splnená aj vo vzťahu k spôsobu spáchania čiastkových útokov a predmetu trestného činu, nakoľko obžalovaný sa ich dopustil tak, že v oboch prípadoch z neuzamknutého motorového vozidla odcudzil rôzne predmety napriek tomu, že za taký čin bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. Rovnako je zrejma aj subjektívna súvislosť, teda jednotný zámer obžalovaný páchať tento druh trestnej činnosti, zjavne za účelom získania majetkového prospechu.

36. Predmetné zistenie viedlo krajský súd k tomu, že postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a pri nezmenených skutkových zisteniach sám rozhodol tak, že oba skutky ustálené okresným súdom v bodoch 1/ a 2/ výroku o vine napadnutého rozsudku po právnej stránke posúdil nie ako dva samostatné trestné činy, ale ako dva čiastkové útoky jedného pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona. K trestaniu všeobecne

37. Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, skôr ako sa krajský súd vyjadrí k odvolacím námietkam obhajoby, považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

38. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

39. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

40. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

41. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

42. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

43. Ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

44. V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladania úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. spočíva v tom, že páchatelovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladaný trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbiehajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda že páchatel spáchal viac trestných činov. Ukladanie trestu podľa ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. v sebe zahŕňa aplikovanie absorpčnej (pohlčovacej) zásady, ktorej obsahom je pravidlo, že prísnejší trest pohlcuje trest nižší (poena maior absorbet minorem), čo samo osebe je výrazným benefitom pre páchatela, ktorému sa trest ukladá.

45. Pokiaľ ide o súhrnný trest, ten súd ukladá vtedy, ak odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súd teda páchatela odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávany trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom, za ktorý už bol odsúdený. Trestný rozkaz má taktiež povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku

nastávajú doručení trestného rozkazu obvinenému. Ak Trestný zákon stanovuje v ustanovení § 42 ods. 1 povinnosť spravovať sa pri ukladaní súhrnného trestu zásadami platnými pre ukládanie úhrnného trestu, jeho účelom je snaha zabezpečiť, aby bol páchatel potrestaný rovnakým spôsobom, ako keby sa o všetkých jeho trestných činoch rozhodovalo v jedinom spoločnom konaní. Súhrnný trest teda nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbíhajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Súhrnný trest je pre páchatela priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Možno teda zosumarizovať, že súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného (reálneho) súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak bol páchatel za časť zbíhajúcej sa trestnej činnosti už odsúdený za predpokladu, že na takéto odsúdenie je možné prihliadnuť.

Konkrétne k výroku o treste

46. Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, okresný súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že obžalovanému je potrebné v tomto prípade ukladať úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. pri existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., čo pramenilo z nesprávnej právnej kvalifikácie súdených skutkov ako dvoch samostatných trestných činov (viď body 31. – 36. vyššie v texte). Rovnako okresný súd obžalovanému nesprávne priznal poľahčujú okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák.

47. Keďže krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám znova rozhodol o vine na rovnakom skutkovom základe pri zmenenej právnej kvalifikácii ako jedného pokračovacieho trestného činu, musel súčasne rozhodnúť aj o treste.

48. Krajský súd opätovne preskúmal pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a zistil, že u obžalovaného je daná len jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že bol už za trestný čin odsúdený. Inú priťažujúcu okolnosť nezistil.

49. Pokiaľ ide o poľahčujúce okolnosti, krajský súd žiadne nezistil. Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. priznania sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimného oľutovania nebolo možné obžalovanému priznať, nakoľko priznal a oľutoval len čiastkový útok súdeného pokračovacieho trestného činu opísaný v bode 1/ výroku o vine tohto rozsudku. Pre priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti sa ale vyžadovalo, aby obžalovaný priznal a úprimne oľutoval oba čiastkové útoky súdeného trestného činu, čo sa nestalo.

50. Pokiaľ ide o druh trestu, u obžalovaného iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody neprichádza do úvahy, nakoľko bol doposiaľ už 25-krát súdne trestaný za rôznu, prevažne majetkovú trestnú činnosť, pričom mu opakovane boli ukladané nepodmienečné tresty, ktoré vykonal. Zjavne však dosiaľ vykonané tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave, keďže sa trestnej činnosti dopúšťa aj potom, čo ich vykonal. Za daného stavu by bolo iluzórne sa domnievať, že by akýkoľvek miernejší druh trestu splnil u obžalovaného účel sledovaný zákonom.

51. Pokiaľ ide o výmeru trestu, keďže u obžalovaného prevažoval pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, krajský súd trestnú sadzbu uvedenú v § 212 ods. 2 Tr. zák. v rozpätí od 6 mesiacov do 3 rokov modifikoval postupom podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., teda zvýšením dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu ($1/3$ z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby - 36 mesiacov – 6 mesiacov = 30 mesiacov / 3 = 10 mesiacov), teda obžalovanému bolo možné ukladať trest odňatia slobody v rozpätí trestnej sadzby od 16 mesiacov až na 36 mesiacov. Krajský súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, teda na samej dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby, ktorý s poukazom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti (prečin), okolnosti prípadu (dvaja poškodení, malá škoda), osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy (špeciálny recidivista, opakovane vo výkone trestu), považoval za primeraný a spravodlivý. Takto uložený trest, popri dosiaľ iných nevykonaných trestoch odňatia slobody a už skôr uloženom ochrannom dohľade v inej trestnej veci, splní podľa názoru krajského súdu svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň jasne a zrozumiteľne vyjadrí aj morálne odsúdenie jeho konania spoločnosťou.

K nemožnosti aplikácie ust. § 44 Tr. zák.

52. Odvoláciu námietku obžalovaného, že mu malo byť upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., lebo aktuálne vykonáva trestu odňatia slobody v súhrnnej výmere až 3 roky a 11 mesiacov, krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

53. Z oboznámeného trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda z 21. februára 2020, sp. zn. OT/21/2020, vyplynulo, že ním bol obžalovaný odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. za skutok spáchaný dňa 17. februára 2020. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 21. februára 2020.

54. Z oboznámeného obsahu spisového materiálu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 18T/78/2020 vyplynulo, že obžaloba v tejto veci napadla na okresný súd 5. augusta 2020 pre skutky spáchané 14. júla 2019, 7. augusta 2019 a 19. novembra 2019, právne kvalifikované ako v bodoch 1/ a 2/ ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g) Tr. zák. a v bode 3/ ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g) Tr. zák. Súd rozhodol vo veci trestným rozkazom, ktorý bol vydaný 21. februára 2020 a obžalovanému bol doručený do vlastných rúk (s účinkami vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku) dňa 21.09.2020, voči tomuto bol podaný odpor. Obžalovaný bol nakoniec v tejto trestnej veci právoplatne odsúdený rozsudkom okresného súdu z 28. apríla 2021, č. k. 18T/78/2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 5. mája 2022, sp. zn. 6To/66/2021, na spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s tým, že podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. bol v skoršom trestnom rozkaze Okresného súdu Dunajská Streda z 21. februára 2020, sp. zn. 0T/21/2020, zrušený celý výrok o vine, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré mali v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

55. Na základe takto vykonaného dokazovania krajský súd konštatuje, že aktuálne súdený pokračovací trestný čin spáchaný dvomi čiastkovými útokmi z 25. mája 2020 a 6. augusta 2020 nie je vo viacčinnom súbehu so skutkami spáchanými obžalovaným 14. júla 2019, 7. augusta 2019, 19. novembra 2019 (trestné stíhanie bolo vedené na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 18T/87/2020) a skutkom zo 17. februára 2020 (trestné stíhanie bolo vedené na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 0T/21/2020), keďže medzi skôr spáchanými skutkami a aktuálne súdenými skutkami bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin obžalovaného, ktorý nadobudol právoplatnosť. Presnejšie povedané, obžalovanému bol 21. februára 2020 do vlastných rúk doručený trestný rozkaz Okresného súdu Dunajská Streda z 21. februára 2020, sp. zn. 0T/21/2020, právoplatný tohto istého dňa. V zmysle ust. § 353 ods. 8 Tr. por. má trestný rozkaz

má povahu odsudzujúceho rozsudku a účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému do vlastných rúk. Inak vyjadrené, doručenie tohto trestného rozkazu prešlo viacčinný súbeh medzi aktuálne súdenými skutkami a tými skutkami, ktoré boli spáchané pred 21. februárom 2020 (pred doručením trestného rozkazu).

56. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 8. februára 2023, sp. zn. 4T/56/2013, právoplatným 22. februára 2023, bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov za skutky spáchané ešte 26. júna 2010 a 20. augusta 2013. Po ich spáchaní boli vyhlásené rôzne iného odsudzujúce rozsudky, preto ani tieto skutky nemôže byť vo viacčinnom súbehu s aktuálne súdenými skutkami.

57. Ak neboli splnené z dôvodov rozvedených vyššie v texte zákonné podmienky pre uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. (podmienky ukladania súhrnného trestu pozri v bode 31.8.), nebolo možné rozhodnúť ani o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. (pozri V 11/1972).

58. Obžalovanému sa ukladal v tejto trestnej veci nepodmienečný trest odňatia slobody ako ďalší podľa § 43 Tr. zák., keďže predchádzajúce nepodmienečné tresty ešte nevykonal, preto by prichádzalo teoreticky do úvahy jedine upustenie od uloženia ďalšieho trestu podľa § 44 Tr. zák. a to by však musela byť súčasne splnená zákonná podmienka, že tresty uložené obžalovanému skoršími rozhodnutiami je možné považovať na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočné. Podľa názoru krajského súdu táto podmienka vzhľadom na postoj obžalovaného k aktuálne súdenej trestnej činnosti, vzhľadom k jeho kriminálnej minulosti a vzhľadom k obmedzeným možnostiam jeho nápravy týmto druhom trestu splnená podľa krajského súdu nebola.

K tzv. vonkajšej (súdnej) diferenciacii

59. Pokiaľ súd páchatel'a sankcionuje nepodmienečným trestom odňatia slobody, je povinnosťou súdu súčasne rozhodnúť o tom, v akom ústave na výkon trestu odňatia slobodu ho bude vykonávať, keďže v podmienkach Slovenskej republiky sa tresty odňatia slobody vykonávajú diferencovane v ústavoch na výkon trestu s minimálnym, stredným a maximálnym stupňom stráženia.

60. V tomto prípade krajský súd z napadnutého rozsudku okresného súdu prevzal výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., keďže z vykonaného dokazovania (viď oboznámený RT obžalovaného) vyplynulo, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného pokračovacieho trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, dokonca tam bol opakované.

K neuloženiu ochranného dohľadu

61. Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., ochranný dohľad môže súd uložiť aj páchatel'ovi úmyselného trestného činu, ktorý bol už v minulosti najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za takýto trestný čin a ktorému znovu ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä

s prihliadnutím na jeho doterajší spôsob života, na prostredie, v ktorom žije, a na povahu spáchanej trestnej činnosti, sa neadá očakávať, že po výkone trestu povedie riadny život.

Podľa § 78 ods. 1 Tr. zák., ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky.

Podľa § 78 ods. 2 Tr. zák., ak sa ochranný dohľad ukladá opätovne, a to skôr, než bol vykonaný ochranný dohľad predtým uložený, nesmie čas, na ktorý sa opätovne ukladá, spolu s doteraz nevykonaným zvyškom ochranného dohľadu predtým uloženého prevyšovať päť rokov.

62. Pokiaľ ide o výrok o ochrannom dohľade, tento krajský súd z napadnutého rozsudku neprevzal, nakoľko je toho názoru, že obžalovanému ochranný dohľad uložený byť nemal.

63. Okresnému súdu je potrebné ako prvé vytknúť, že tento výrok v napadnutom rozsudku vôbec neodôvodnil. Na uloženie ochranného dohľadu pritom musia byť splnené zákonné podmienky predpokladané vo vyššie cit. ust. § 76 ods. 2 Tr. zák., ktorých splnenie je potrebné nielen preskúmať, ale hlavne v rozsudku riadne zdôvodniť. To platí zvlášť, ak je uloženie ochranného dohľadu v zmysle ust. § 76 ods. 2 Tr. zák. fakultatívne, teda nepovinné.

64. V druhom rade je potrebné okresnému súdu vytknúť to, že vo výroku, ktorým ukladal ochranný dohľad, nepoukázal súčasne aj na príslušné hmotnoprávne ustanovenie, ktoré upravuje konkrétnu výmeru tejto sankcie, teda na ust. § 78 ods. 1, resp. v tomto konkrétnom prípade na ods. 2 cit. § 78 Tr. zák.

65. V treťom rade je potrebné okresnému súdu vytknúť, že vôbec nereflektoval na skutočnosť vyplývajúcu z vykonaného dokazovania, že obžalovanému už bol skôr uložený ochranný dohľad na samej hornej hranici zákonnej výmery troch rokov, a to vo vyššie spomínanej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda sp. zn. 18T/78/2020. Tento ochranný dohľad obžalovaný dosiaľ ani len nezačal vykonávať, keďže od jeho uloženia nepretržite vykonáva trest odňatia slobody. Za danej situácie nebolo podľa názoru krajského súdu ukladanie ďalšieho ochranného dohľadu v zmysle ust. § 35 ods. 2 Tr. zák. na ochranu spoločnosti a dovŕšenie nápravy obžalovaného potrebné.

66. Na záver krajský súd uvádza, že hoci obžalovaný tomuto výroku žiadne chyby nevytýkal, krajský súd preskúmaval jeho zákonnosť a odôvodnenosť s poukazom na ust. § 317 ods. 2

Tr. por., keďže išlo o výrok, ktorý má svoj podklad v napadnutom výroku o vine.

K náhrade škody

67. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por., ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

68. S poukazom na ust. § 317 ods. 2 Tr. por. krajský súd preskúmal aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o náhrade škody poškodenému G. H., pričom z obsahu spisového materiálu zistil, že si poškodený G. H. nárok na náhradu škody uplatnil riadne a včas (riadne - čo do dôvodu a výšky a včas - do skončenia vyšetrovania) a tiež je zrejmé, že výška spôsobenej škody je súčasťou popisu skutku uvedeného v bode 1/ výroku o vine, za ktorý bol obžalovaný odsúdený. Z uvedených dôvodov krajský súd tento výrok z napadnutého rozsudku prevzal ako stavu veci a zákonu zodpovedajúci.

Záverečné zhrnutie

69. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil obe odvolania ako dôvodné, v dôsledku čoho zrušil postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a následne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol spôsobom uvedeným v enunciate, keďže výsledky dokazovania vykonaného pred okresným súdom to umožňovali.

70. Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.